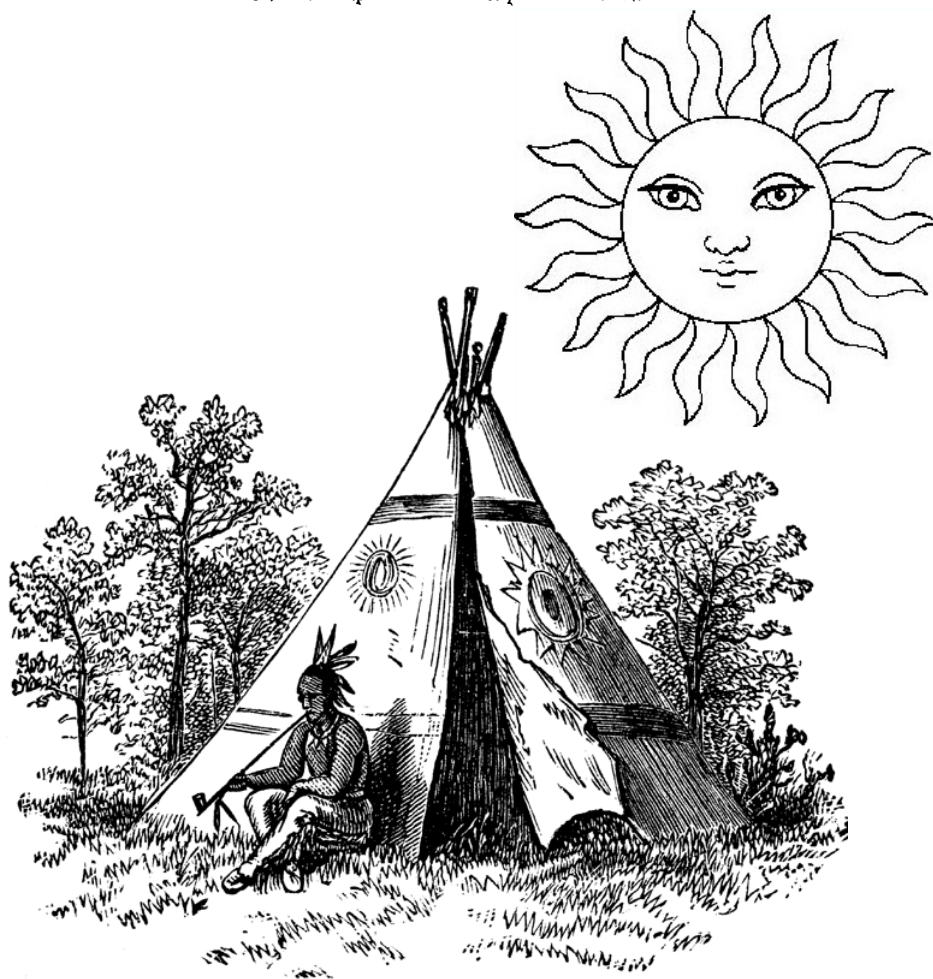


Týpejský zpěvník

14. TSP Zeměpisná společnost „PCV“

63. letní expedice Lomy u Kunžaku



Jméno:

Týpejský zpěvník

je připraven k tomu, abychom s ním mohli z plna hrdla zpívat. Nezapomeň si jej proto podepsat. Tím se tento krásný zpěvník stane jen tvým. Vytvořili ho pro Tebe Martin, Kivi, Anet, Klíště, Franta a Ondra.



Jdem zpátky do lesů

Autor: Pavel „Žalman“ Lohonka

Ami7 D G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D G C G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Emi
R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 G D
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou. R: Z ráje...

Ráno v trávě

Autor: Pavel „Žalman“ Lohonka

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznal Moravěнку krásnou
Ami G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami

R: + [: před sebou sta sáhů ... :]



Všech vandráků múza

Autor: Pavel „Žalman“ Lohonka

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
to nebyl hřích po nocích, než po kytáře sáhla,
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

R: Haleluja, zavírá se brána,
my zpívat chcem do rána,
než napadá sníh,
haleluja, kteroupak si dáme,
než skončíme s pánem
na hřbitově obutý.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
tak mezi námi žila spousty hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:
3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár let tahle múza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má být.

R:
*: Vrat'te nám, vrat'te nám tu všech vandráků múzu,
má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...



Ta zem je tvá zem

Autor: Rangers

1. D(G) G(C) D(G)
Ta zem je tvá zem, ta zem je má zem
A(D) D(G)
od Californie po New York Island,
D(G) G(C) D(G)
tam můžeš bloudit, jak se ti zlíbí,
A(D) D(G)
ta zem je všech, to každěj ví.

3. Anglicky
This land is your land, this land is my land
From California, to the New York Island
From the redwood forest,
to the gulf stream waters
This land was made for you and me

5. Anglicky (kanadská verze)
This land is your land,
This land is my land,
From Bonavista, to Vancouver Island
From the Arctic Circle
to the Great Lakes waters,
This land was made for you and me.

7. Německy
Dieses Land ist dein Land,
dieses Land ist mein Land
Von den hohen Alpen
bis zum Nordsee Sandstrand
Mit den grünen Wäldern
und den Blumenfeldern
Dies Land gehört auch dir und mir

9. Finsky
Tämä maa on sinun maasi,
tämä maa on minun maani,
Kaliforniasta New Yorkin saareen,
punapuumetsistä Golf-virran vesiin,
tämä maa on tehty sinua varten.

→ 2.
Mám jen svý mládí a majetek žádnej,
ti co jim to vadí, at' si jdou, kam chtěj',
kdo chce, jde se mnou, at' pozná jednou,
že ta zem je všech, to každěj ví.

→ 4.
Slunce už svítá, cesta mnou zmítá,
dávno dobře vím, každěj kraj mě vítá,
když sněhy sejdou nebo listy spadnou,
ta zem je všech, to každěj ví.

→ 6.
Pomněnky vadnou, mé ruce chladnou,
tu zem obejmout naposled prahnou,
plány se hatí, dech už se krátí,
ta zem je všech, to každěj ví.

→ 8. Norský
Det här är ditt land, det här är mitt land,
från Ales stenar, till Norra Lappland,
från Bohus klippor, till Gotlands raukar,
Landet, det tillhör dej och mej

→ 10. Španělsky
Esta es tu tierra, esta es mi tierra,
desde Calahorra hasta Formentera,
desde los Bufones hasta al Albufera,
esta tierra es de los dos

Po cestách vlasti

Autor: Miroslav „Pulec“ Toman

1. G# G F C
Na nebi žlutý kruh pálí
Končí rok jsou prázdniny
F C C7
Zase celý týden vedem život bídný
D7 G
Nedovedem si však zvyknout na jiný
C C7 F
[: Jen pohorky a celtu a po ránu meltu
G# G F C
A pohled do krajiny :]

2. Když se k nám přiblíží skály,
Šlápneme víc na pedál
S hřebeny a štíty vedeme boj skrytý
Kilometry, kilometry, stále dál
[: Před sebou jen záda svého kamaráda
Tak to je náš ideál :]

3. Prošli jsme Slovensko, Čechy
Morava to je náš svět,
Hory doly lány, lesy, městské brány
Vesnic známe asi třístadacetpět
[: Naše kosti chraští po cestách vlasti
Více než šedesát jedna let! :]

4. Třeba že důchod se blíží
Náš úděl se nemění
I když bouře běsní, jdeme cestou lesní
Nezlomí nás práce ani ženění
S kamarády svými zpíváme si rýmy
Na cestách po kamení

Čechami, Moravou

Autor: Martin Vašek

D G
Školní rok nám opět končí,
D G
léto čeká za dveřmi,
Hmi G D A7
vyrážíme na expedici,
D A7
vždyť teď jsou prázdniny.

Do přírody z města jedem,
kolem les a čerstvý vzduch,
hrát si, zpívat, hlídkovat,
To je táborový duch.

Hmi G
Ref. Čechami, Moravou,
D Hmi
toulat chcem se přírodou
G D A7 D
Moravou, toulat chcem se přírodou.

Poznáš nové krásy země,
na pochodě s oddilem,
pak pod širákem klidně spíš,
to je naším cílem.
V poledňáku si vzít knížku
lehnout si s ní do stínu,
nebo si můžeš s vedoucím
plnit bod v minimu. Ref.

Den za dnem stále plyne,
tempem přímo nebeským
ráno, večer zdravíš vlnku
pozdravem pionýrským
A když expedice končí,
to je možná líto nám,
však příští léto jedem zas,
to není žádný klam.

Ref. 2: Bud' u nás, zeesák
užívej si každý den,
napořád, Zeměpisčem zpečetěn.

Amazonka

Autor: Hop trop

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.
3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.
- R:
5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.
- R: Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

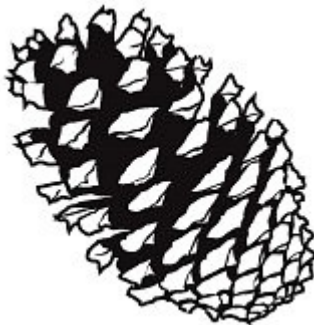
Chvíle

Autor: Hop trop

1. Emi Hmi
Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
Ami Hmi Emi
chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',
Hmi
toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
Ami Hmi Emi
a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.
2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
slunce, když do korun stromů začlo se drát,
stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.
- R: Ty rána s vůní borový smůly
měly by zůstat navždycky v nás,
ty rána s vůní sekaný trávy
a ohně, co právě pomalu zhas'.
3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
jak je to nádherný, léto před sebou mít,
spolu si přejou, at' moc rychle dny neutíkaj'
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

4.=1.

R:



Vodácká holka

Autor: Hop Trop

- D Emi G A
1. Když vlny se valí a peřeje řvou
D Emi G A
a šutry z nich civí jak súvy,
D Emi G A
lod' praská a umrlčí zvon bije tmou,
D Emi A D
tak řekni, kdo pomocti ti umí.
Hmi F#mi G D
*: Kdo pádlem jen kmitne a převrátí lod',
Hmi F#mi A D
kdo ječí jak staženej z kůže,
Hmi F#mi G D
že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,
E A
co za každý cvaknutí může.
2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.
G Hmi A D
R: Tu vodáckou holku si navěky nech,
G Hmi A D
netop ji, nezaháněj,
Emi Hmi F#mi Hmi
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
Emi D E A
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
D Emi A
jí poctivě odevzdávej
D Emi G A D
a lásku za lásku dávej.
3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.
*: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.
4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál" a na pádlo polož jí růži.

Fajn džob

Autor: Hop trop

- Ami G Ami kapo III
1. Moje briga má jméno "Ariel",
G Ami
řekl kapitán, když mě zval,
C G
[: prej abych s ním jako lodník jel
Ami G Ami
a džob, co mi nabíd', bral. :]
2. Von veliký prachy mi sliboval,
čertví, jestli náký má,
[: já nevěřil, a tak žvanil dál,
že zejtra už vyplouvá. :]
A D A
R: Celej den a celou noc
Fmi E A
stožár se pode mnou kejvá,
D A
chceš to znát - klidně pojď,
A E A
ať víš taky, jaký to bejvá,
D A
žaludek stoupá vejš a vejš,
A E A
na lodi všechno skřípá,
D A
do vočí tak jako mořská sůl
A E A Fmi E Fmi E
vostrej vítr mi štípá.
3.
Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
že by práci pro vás měl fajn,
| : dejte si říct, to by bral jenom ten,
kdo je blázen a nemá šajn, | : že:
R:



Čas rozchodů

Autor: Kamelot

- D A7 D
1. Večer si chystá síť, dívej,
Hmi Hmi/A
a chytnul i nás,
G Emi
ještě chvíli se mnou zpívej,
A7
než odejdu zas.
2. Z neonů proudy světla pálí
a mění tvou tvář,
víš to, že dávno nejsme malí
a nenosíme svatozář.
- A7 D
R: Čas rozchodů, ten bolí víckrát,
G
i když se tomu nevěří,
Emi
lásku nedokážeš vyhrát,
A7
nemůžeš chytnout pápěří,
D
co vítr ke slunci už odvál
G
a na prach jistě rozmetal,
Emi
svému slibu taky dostál
A7 D
vítr, co letí někam dál.
3. Neboj se, čas, ten rány zhojí,
je nejlepší fáč,
pokaždý rvát se za něj stojí,
ať jsi snílek nebo rváč.
4. Ztracená víra se ti vrátí,
až překročím práh,
proud slzí zadržet se krátí,
sypou se jako z lusku hrách.
- R:

Amulet

Autor: Kamelot

- G Gmaj7 G Gmaj7
1. Zhasl už oheň a jiskra líná
C Cmaj7 C Cmaj7
pomalu vzlétla tmou,
G Gmaj7 G Gmaj7
škrtl jsem sirkou, co jediná zbyla,
C Cmaj7 C Cmaj7
cigaretu vyklepanou,
Ami Ami/G Ami Ami/G
z lesa vyletěl pták a krákorál tak,
D
že vzpomínky mé rozjitřil,
Ami Ami/G Ami Ami/G
na znak pavouků, co do klobouku
D
mi vyšila holka z kusu mé šály
v zavřeném kupé, když koleje hrály.
- G G+ G G7
R: Můj amulet nezklamal moji pout',
C Cmi Emi
jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,
G G+ G G7
vím, cesty mé s tvými se nesejdou,
C Cmi Emi (Emi Emi D7)
ty pevně drží čas a s nimi i nás.
2. Zvedl jsem klobouk, pevně ho sevřel,
z myšlenek byl vodopád,
najednou kdosi dlaně otevřel,
z prstů mi tiše vypad',
zahořel jako vich a z let bláhových
stal se plamenící rejd
a dívky té tvář mi zjevila zář,
rudých plamenů na konci léta,
na rtech mi zbyla jen jediná věta.
- R:
- R:



Vzpomínka na kamaráda

Autor: Kamelot

/: Emi C Ami H7 :/

Emi C
1. Lásko, nejsi má, jsi vzdálená až do smrti,
Ami H7
dávno nečekám, že by mě křídla labutí
Emi C
zamávaly z vodopádů šedivého dne,
Ami H7 Emi E
ze skály naděje mi odletí, odletí.

Ami D G C
R :Zlá nemoc jako černá tuň stavěla kříž o něco spíš,
Ami H7 Emi E7
když hnal se nocí bílej kůň jak lítá saň a tvoje dlaň
Ami D Hmi C
už byla ledová jak štítý hor, telegraf duše za obzor
Ami H7 Emi C 1. Ami H7 2. Emi
donesl skromné poselství: chtěl bych žít.

2. Lásko ukrytá, jsi vyrytá v mé paměti,
Neboj, čekám dál jenom v malé naději,
Vysnění jak návrat psance girlandami snů,
všech nekonečných dnů a čekání, čekání.

Jedu autem do Prahy

Autor: Podchodem vchod (později Franta Jetel)

E A G
Jedu autem do Prahy
mám s sebou síť na vrahy
v Praze je jich plno
to není žádný Brno

Na Karlově mostě
choděj prýma kostě
na jazyku valuty
sexy trika vydutý

Kostely já nesjíždím
a vyhejbám se zdvižím
já su totiž chlapec z Brna
mě zajímá nová vlna

E D E
Moravo Moravo Moravěnko milá 2x

Jedu autem do Prahy
mám s sebou síť na vrahy
v Praze je jich plno
to není žádný Brno

Blátivá cesta

Autor: Pacifik

C Emi
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F C
cestou dál nechceš jít,
F C Emi
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi G C
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.
Ami G Ami

1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C G C
ve slunci kotě usíná,
F G C Ami
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
D7 G
život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.

R:

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holčkách, co oči vždycky klopi,
po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

Psychiatrický prášek

Autor: Olympic

Ami D
Někomu něco schází
zmateně pobíhá
podivně sebou hází Ami G F
F G Ami
neví, kde svůj pytlík s nervy má

Moc často nervy ztrácí
nikdo ho nezmění
málokdy se mu vrátí
rozum, když je k nenalezni

Ami D
REF: Tak se mi zdá
že se to dá
D/G/D

napravit tím,
Ami D
že něco smím
Ami
Proboha!

C
Ať mu někdo dá
E Ami D Ami
prášek psychiatrický

Zase ho tlačí můra
na hlavě meloun má
dal bych mu za něj bůra
kdybych věděl, že si ho sundá

Asi mu něco schází
zmateně pobíhá
podivně sebou hází
neví kde svůj pytlík s nervy má

Porekadla

Autor: Wabi Daněk

G H7
1. Rád bych se zeptal těch, kteří vědí,
Emi C
proč místo zlatem platíme mědí,
G D
proč nejsme bílí a proč jsme jen šedí,
C D G Emi
ti, co chytrou kaši jedí,
C D G C G
určitě mi odpovědí:
C Hmi
R: Že z nouze si žijem a milujem z nouze,
H7 Emi C
zpíváme málo a kecáme dlouze
G D
a tváře si myjem v blátivý strouze,
C D G Emi C D G C G
když se čistá nesežene ani v lese u pramene.

2. Tak dlouho se džbánem, až ucho upadne,
jablko od stromu daleko nepadne,
než holub na střеше, líp vrabec v hrsti -
- tohle mi jde proti srsti,
zatraceně proti srsti.

R: ... nesežene, a ne že ne.

3. Řekni mi, holka, čí je to vinou,
že ty chceš jiného, on zase jinou,
čím je to daný, že ti praví se minou,
ti nepraví že se berou,
potom se div nesežerou.

R: ... je to pravda, a ne že ne,
C D G Emi
že cesty už jsou vychozené
C D G Emi
a uzené je vyuzené
C D G Emi
a pivo dobře vychlazené,
C D G Emi
žádná nouze vlastně není,
C D G C G
tak načpak tohle pozdvížení?

Píseň, co mě učil listopad

Autor: Wabi Daněk

kapo II

G C G C
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
málokdy si nechám něco zdát,
C G G/F# Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

F C G
R: Listopadový písně od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztráčené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Autor: Miki Ryvola

Dmi Ami E7 Ami
*: To znám, to dobře znám, znám, znám, na kolejích nejsem nikdy sám.

Ami
1. Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,
Dmi
veksle tlučou, pišťaly řvou, zvonce vyzvání,
E7
v boudě dobrej mašinfíra není žádnéj srab,
Ami Dmi E7 Ami
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
F E7 Ami
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

Dmi Ami E7 Ami
R: To znám, to dobře znám, znám, znám, na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
Dmi Ami E7 Ami
to znám, to dobře znám, znám, znám, na kolejích nejsem nikdy sám.

3. Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hobo es jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

4. Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

R: To znám...

5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

6.=2. R: To znám...

Banka (Make love Cosa Nostra)

Autor: Wabi Ryvola

Ze starejch časáků a fotek zažloutlejšch
šklebí se chlap, co už se poldům dávno zdejšch
gangster má na kahánku, když kouří marijánku
miluje Paula Anku, je velkej lump

Tuctovej ksicht a je to přece velkej šéf
na Pátý avenue se třese každej sejš
koltáky vyciděný, heroin a krásný ženy
dolary upocený nejsou náš džob

R: Jedeme přepadnout velikánskou banku
ve vokýnku kulomet a dvěšřt litrů v tanku
ukradneme mraky dolarů
sejdeme se večer u baru a tam je prochlastáme
Zastřelíme poldu, co tu banku chrání
naši velký loupeži už nikdo nezabrání
soustředíme všechno úsilí
poldové už shání posily a my je zastřelíme
do břicha sekerou

Napceme koltáky do pouzder podpažních
namažem mechanismy zbraní trofejních
naskáčem do chrysleru kašleme na aféru
rozdělíme si sféru odkud až kam

Bezdymej prach a prvotřídni autáky
falešný dolary a whisky hektáky
mafie naše máma decentně hejbe s náma
you are my suggar baby make love get back

Tak už mi má holka mává

Autor: Wabi Ryvola

Emi D C Emi
1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C Emi
těžký je říct, že se končí den,
D A C E
vlak poslední vagón mí- vá.

G F D
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Emi C A7 D7
život jde dál, to se stává, já to vím,
G F D
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
Emi
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.

R: Tak už mi ...

3. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak ted' řítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

R: Tak už mi ...

Zatanči

Autor: Nohavica

1. Emi G D Emi
Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D
at' tvůj šat, má milá,
Emi
at' tvůj šat na zemi skončí
G D Emi
at' tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojd'.

2.
Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

R:

3.
Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R:

R:

Hlídač krav

Autor: Nohavica

1. D
Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
G A D G A
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
D
Takový doktor sedí pekně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu."
G A D G A
já jim ale na to řek: "Chci být hlídačem
krav."

D
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštaný a mýt se v lavoře,
G A D G A
od rána po celý den zpívat si jen,
G, A, D
zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl,
to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl,
jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno,
lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté
krávy.

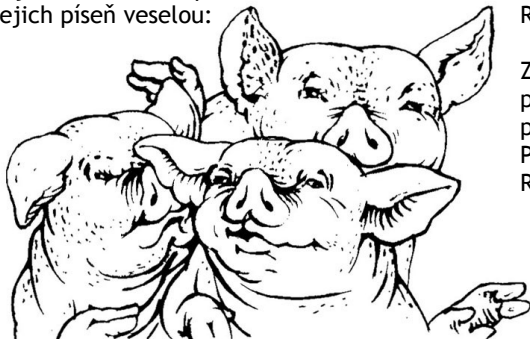
R:

Tři čuníci

Autor: Nohavica

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Ami
t'ápají si v blátě cestou-necestou,
Dmi G
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi G
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, náklad'áky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito kroupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
3. Levá, pravá - ted'!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají:
4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají:
5. Když se spustí dešť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají:
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojd'me s nima zazpívat si
jejich píseň veselou:



U nás na severu

Autor: Jaromír Nohavica

Emi Ami H7 Emi
V Bělském lese toulají se mamuti
G D Ami Ami/C H7
když je neo solíš, tak jsou bez chuti
G D Ami Ami/C H7
nevěřil bys, kolik to dá ro bo ty
Emi Ami H7 Emi
zavařovat na kyselou choboty

Ami

R: Ďura světa v každém směru
Emi
co si myslíš, na to seru
H7
nemluv, bo mě mory beru
Emi E7
tak se žije tady na severu

Větry fučí ze všech směrů
když není máslo, jíme Heru
furt dva metry od maléru
Emi H7 Emi
tak se žije tu u nás

Všude kolem ve světě jsou mobily
u nás nevyroste ani obilí
psi se žíví výhonkama přesliček
každá rodina má deset dětiček
R:

V centru vedle sochy T.G. Masaryka
ze země jak na Islandu voda stříká
malí velcí tlustí tenci různé rasy
zadarmo si tady všichni myjou vlasy
R:

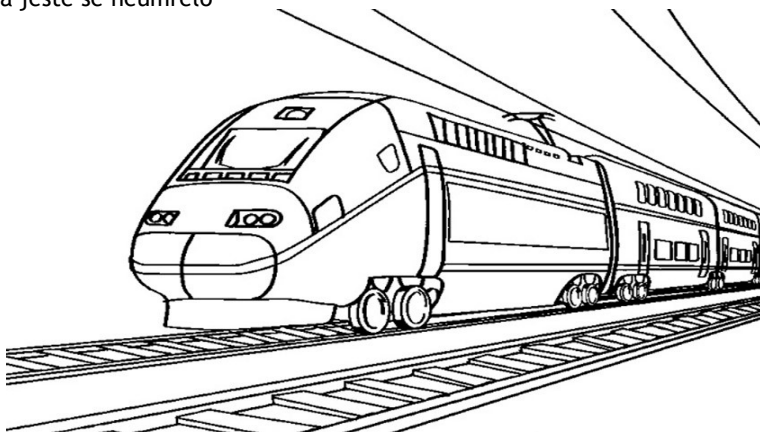
Z Karolíny je vidět do Evropy
pod Radhoštěm potkáš aj lidoopy
po výplatě je tu velmi divoko
Praha daleko a Pánbůh vysoko
R:

OSTRAVA!!!

Dokud se zpívá

Autor: Jarek Nohavica

- G Hmi Ami7 C G Hmi Ami7 D
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
G Hmi Ami7 C G Hmi Ami7 D
včera jsem nespal a ani dnes nespočínu,
C D G Emi D
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
C D C D G Hmi Ami7 D
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. hóhó
že dokud se zpívá ještě se neumřelo



Přítel

Autor: Jaromír Nohavíc

1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Hmi D E
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
A E/As
ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět, zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání anebo rovnou hned.
Hmi D
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
A E F#mi
kde je ti konec, můj jediný příteli,
Hmi E
zmizels' mi, nevím kam,
F#mi7 D A E/As D/F# A E
sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc, jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebyť tebe, tak z mých dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas, jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší, no a co, vem to d'as.
R: ...můj nejlepší příteli...peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok, každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní, měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal, a tobě i to poslední.
R: ...můj bývalý příteli...zpívám tu teď sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl, jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká, to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím, jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi společný slunko nesvíti.
R: můj jediný příteli... dýchám tady sám.

Petěrburg

Autor: Nohavica

Ami F E Ami
1. Když se snaší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F E Ami
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.

C Dmi E
R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F D#dim H7 E
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami F E Ami
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral./

mezihra Ami/ Ami F E / /C DmiE F D dim H7 E Ami Ami F E/

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širší stepi, máš na kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :]

Paněnka

Autor: Poutníci

G C G C
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
G D
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
C G C G
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
D G
ani pout'ovou panenku nezanechal.

G C G D C G D
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
C G C G D G
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Jednou mi fotr povídá

Autor: Ivan Hlas

- kapo III
- A7 D7 E7 A7
1. Jednou mi fotr povídá, zůstali jsme už sami dva, že si chce začít taky trochu žít,
nech si to projít palicí a nevracej se s vopící, snaž se mě hochu trochu pochopit.
- E7 A7 E7 D7
R: Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval, já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
A7 D7 E7 A7
na každý divný hranici, na policejní stanici hrál jsem jenom rock'n'roll for you.
2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal klapy klap a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici a lidi šeptaj: přijel nákej král.
- R: Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval, ...
3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za nohu a nemůžu si najít klidnej kout,
bláznivý ptáci začnou řvát a nový ráno šacovat a do mě pustí vždycky silnej proud.
- R: Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval, ...

Na kolena

Autor: Ivan Hlas

- C Ami C Ami
1. Táhněte do háje, všichni pryč, chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
C Ami F G
jak si tu můžete takhle žrát, ztratil jsem holku, co ji mám rád.
2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid, dala mi najevo, že mě nechce mít,
Dmi G
zbitej a špinavej, tancuju sám, váš pohled károvej už dávno znám.
- F C
R: Pořád jen [: na kolena, na kolena, :] já já já,
F C
pořád jen [: na kolena, na kolena, :] já já já,
F C Ami
pořád jen [: na kolena, na kolena, :] je to tak,
F G
a vaše saka vám posere pták.
3. Cigáro do koutku si klidně dám, tuhleto pochoutku vychutnám sám,
kašlu vám na bonton, vejmysly chytřejch hlav, sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.
- R: Pořád jen na kolena, na kolena, ...
a tenhle barák vám posere pták.

Jožin z bažin

Autor: Ivan Mládek

1. Ami E Ami
Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
E Ami
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
G7 C G7 C E
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Ami E Ami G7
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

R: Jožin z bažin močálem se plíží,
C

Jožin z bažin k vesnici se blíží,
G7

Jožin z bažin už si zuby brousí,
C

Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
F C G C
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
F C G C E
platí jen a pouze praškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
'Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!'

R:

3. Říkám: 'Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.'
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, joho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Ten vítr to ví

Autor: Bob Dylan

C F C (Ami)
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
(C) F G G7
jdou trávou i úbočím skal,
C F C Ami
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
C F G G7
a já na všech s vámi stál,
C F C (Ami)
proč ale blátem nás kázali vést
(C) F G
a špínou si třísnilí šat.

R: F G7 C Ami
To ví snad jen dešť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr, co začal právě vát.

2.
Míle a míle se táhnou těch cest,
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd,
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivejch blat.

R:

3.
Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát,
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se účel tak rád mění v bič,
a proč že se má člověk bát.

R:

Ve Smíru

Autor: Klus Tomáš

C G
Do řádků tvých řas,
Ami F G
ti pozpátku napíšu ze snů vzkaz,
C G
do všech tvých částí, do peřin,
Ami F
pak vesmír, vejde ve smír.

C
R: A my vystoupáme výš,
G
nad střechy paneláků
Ami F G
a až budem k sobě blíže, z vlčích máků,
C
ti složím tóny v hlas
G
a do odkrytých písmen,
Ami
můžem pomalu se vkrást,
F
nejistým krokem nad propast.

Pod kůži do tepen,
se vpíjím a tuším, že musím ven,
skrz hloubku ran, pak vyprchám,
tvůj vesmír, vejde ve smír.

R: +... a my vystoupáme výš...

C G
Jsi bezbřehá řeka v tvých peřejích tonu bez dechu
Ami F
a tam, kde do moře vtékáš nás necháš utonout,
C G
jak dva vojáčky z cínu v útrobách veleryb,
Ami F
hledíme na hladinu a ještě na vteřinu.

R:

Ve smíru teď unikám,
na půl cesty k tobě křičím do ticha.

LeHomole

Autor: Tomáš Klus

A C#mi D E
1. Tak zase jeden den úzce spjat s realitou, s vůní tvou, a touhou tou co nejde ovládnout
A C#mi D
Chvíli plout jen, tak ve dvou, pak si lehnout a být prost té radosti
E A C#mi D
Z toho že žít můžem, i když jen jednou, ale tím spíš člověk člověku blíž
E A
Dokud to nepochopíš, tak budu nekonečně psát
C#mi D E
Tisíce básniček a budeš jedním z mých... holčiček...

A C#mi (C#7) D
R. Vždyť i Libor má Zdena a Igor Irenu, každěj druhej má ženu
E A C#mi (C#7)
Jen já žádnou neseženu, Věra a Luděk a Radek s Říšou
D E7 A C#mi (C#7)
Se poznali včera a už si spolu píšou, Vasil má Natašu a Imrich zase Ilke
D E A C#mi (C#7)
Ju Hon Li má Hokašu a Brabcová je s Jílkem, had má svojí hadici a maj spolu hádky
D E
Jen já ruším tradici a držím se matky.

Rec. Protože ta mi, vždycky říkala že život je jako bonboniéra,
A že je vcelku jedno kde začnu.

D C#mi
2. Tak jsem si řek, že když mám takovej pech
D E
Přeskočím na druhej břeh a zkusím štěstí na pánech
A C#mi
Což vyrazilo dech především těm co jsem znal
D E
Snad proto v posledních dnech se drželi dál
A C#mi D E
A já to nechápal a toužil po lásce a vroucím objetí, tak jako v pohádce
A C#mi D E
Stal jsem se obětí samoty v zajetí, a že je ti to jedno... tak to mě celkem sebralo...

R. Vždyť i Libor má Zdena a Igor Irenu... Protože ji mám ráád!

V refrénu durový nebo molový dle libosti.

Da. Muklův meč

Autor: Tomáš Klus

Chcete po mě, abych mluvil nahlas, precizně vyslovoval, jako mamlas,
všechno co na duši mám, teď zahraju vám klidně ánfas...

Figurka bez mozečku, nevím, kde udělat tečku, falešnou intonací
zkazíš všechnu práci blbečku aha...

Všechny emoce jsou vnější, i těžko uvěří ti divák, musíš být
uvolněnější, přirozenější ne jinak aha... Co jinak?...

R.: Škola života, farma silných osobností, divné, jak divnota,
jsou střety s ješitností, žáby na myši, tady házej bláto a ten
nejvyšší s úsměvem kouká na to, akademická půda, až na půdu,
místy je komická a místy dělá bubu, z prázdný nádoby, udělá
plmou mísu, zkouškový období už ani nevím či jsou
/:na na na na na na na na na na ...:/

Oceňujem pracovitost, vždycky pomůžeme rádi,
jen pořád není to dost ne není to dost, zní cenné rady...
Zapomeň na svoji hlavu, na vlastní zkušenosti, tady jsi v ústavu poskládáme tě dle své
libosti aha..
Dnes je v módě chodit rovně, zhubni nežer, už tak hodně,
nevnímej, nemysli oni to promyslí, ty se tvař skromně aha...
Nesedí nám do tabulek, na tvé levé tváři d'ulek, tudíž máš talent na Děčko, neplakej
ceréčko, snad silou vůle vydržíš ...

Proto skrytí v opilosti, cigaret vykouříme dosti,
s touhou po pozornosti, lapení v lhostejnosti, pálíme mosty za minulostí...
Dycháme tentýž vzduch s totožné atmosféry, sídlí v nás kolektivní druh nebudme za
posery, chtěl jsem říct duch, chtěl jsem říct duch, chtěl jsem říct duch ...
Připíjím na zdravý, všem duším churavím, všem, kteří ví o čem mluvím, všem, kteří ví...

R.: Škola života, farma silných osobností, divné,
jak divnota, jsou střety s ješitností, žáby na myši, tady házej bláto a ten nejvyšší s
úsměvem kouká na to,
akademická půda, až na půdu, místy je komická a místy dělá bubu, z prázdný nádoby,
udělá plmou mísu, zkouškový období už ani nevím či jsou /:La la laj La la laj La la laj La la
laj:/



Marie

Autor: Tomáš Klus

před. F, A, B, C

F A
Je den. Tak pojd' Marie ven.

B C
Budeme žít. A házet šutry do oken.

F A
Je dva. Necháme doma trucovat.
B C

Když nechtějí - nemusí. Nebudem se vnucovat.
F A

Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
B C

Tak Marie. Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.

Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přerhají nit.

A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.

Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.

A neslyšet. Jak se ti bortí svět.

Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádíjé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.

Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.

A to mě zabije. A to mě zabije.

A to mě zabije. Jistojistě.

R: F A B C

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.

F A B
Býti věčně na cestách. A k ránu spícím plícím.

C F

Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.

A B C

Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.

Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.

Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.

Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.

Jen prosté. Spříznění duší.

Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

Cesta

Autor: Tomáš Klus

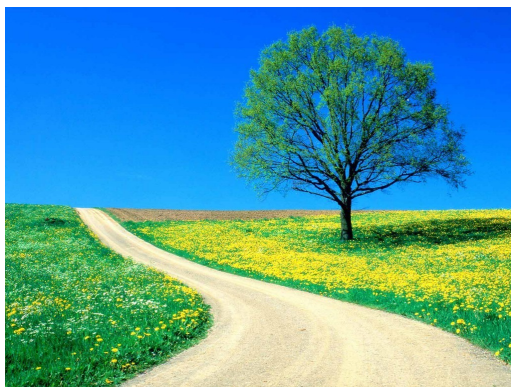
C
Tou cestou
G
Tím směrem prý bych se dávno měl dát
Ami
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají
F G
Kus něhy ti za nehty sliby a dají
C
Víc síly se prát
G
Na dně víc dávat, než brat.
Ami
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
F G
Donutí přestat se zbytečně ptát

C
Jestli se blížím k cíli
G
Kolik zbývá víry
Ami
Kam zvou
F G
Svodidla, co po tmě mi lžou?

C
Nebo jít s proudem
G
Na lusknutí prstu se začít hned smát,
Ami
Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
F G
A přes zkroucená záda být součástí stáda

Ref
Ale zpívat a hrát
Kotníky líbat a stát
Na křídlech všech slavíků

A vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát
Jestli se blížím k cíli 2x



Marnivá sestřenice

Autor: Jiří Suchý

- C G7
1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.
- C7 F Fmi
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Agresivní děda

Autor: Vypsaná Fixa

F, G, G# 4x

1. Neustále hrozí holí, že nás chytí nebo skolí
jedny a ty samý řeči vobličej staženej v křeči

Ref: Agresivní děda, děda neposeda, kámen místo chleba, agresivní děda,
agresivní děda, děda neposeda, kámen místo chleba, důchodová středá

2. Na hřbitově leží kámen pod nim děda je s nim amen
už to tady nevydržel, včera ráno totiž umřel

Ref: Agresivní děda,....

.... až do vyřvání hlasivek!!

Proměny

Autor: Čechomor

Ami G C
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
Dmi Ami
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dmi E Ami
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu přeč po Dunajičku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

Copak sobě myslíš má milá panenka

vždyť ty si to moje rozmilé srdénko

A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
/: Ami F C F C G :/

A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
Ami Dmi7 C Dmi7 C G

Stojí hruška v širém poli

Autor: Čechomor

D A D
Stojí hruška v širém poli
D G A
vršek se jí zelená
D G A Hmi
Pod ní se pase kůň vraný
D A D
pase ho má milá

Pod ní se pase kůň vraný
pase ho má milá

Proč má milá dnes pasete

z večera do rána

Kam můj milý pojedete

já pojedu s váma,

Kam můj milý pojedete

já pojedu s váma

A já pojedu daleko

přes vody hluboké

Kěž bych byl nikdy nepoznal

panny černooké

Kěž bych byl nikdy nepoznal

panny černooké

Švestkový knedlíky

Lidová

C G7 C
1. Na podzim, když ze strnišťat fouká

pantáta se z vokénečka kouká
F C
říká si, Bože, to je votrava
D7 G7
zejtra se zase seče votava

Já si proto nohu za krk nedám
svoje štěstí v kuchyni si hledám
nestačí házet voči na kamna
vodkud se líhne vůně náramná

C
Ref: Švestkový mňam, mňam, mňam,
Knedlíky mňam, mňam, mňam,

G7
Ty já mám hrozně rád

C
Když je mám k obědu, dám si je stošestkrát za sebou
Švestkový mňam, mňam, mňam,
Knedlíky mňam, mňam, mňam,

F C
Ty já bych jed, ty já bych neměnil

G C F C G C
I kdybych se jednou oženil, ty já bych neměnil za celičkej svět

2. Žil jsem s jednou pannou nadivoko
chtěla si u mě udělat voko
švestkový knedlíky chtěla uvařit
voni se jí nechtěj podařit

Vařila je od samého rána
byla z toho celá uplakaná
zapomněla švestky do knedlíků dát
musí je tam prstem našťouchat

Nechte si ty vaše makaróny
ty jsou jen pro pražské primadony
místo guláše a papriky
vařte raděj naše český knedlíky



Sbohem, galánečko

Autor: Vlasta Redl

G Emi Ami D G A7

1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,
D Hmi Emi A D D4sus
sbohem, galánečko, já už musím jíti,
Ami D G Ami D G Ami D G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami D G C D7 G Emi Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.

2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všeccko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

Husličky

Autor: Vlasta Redl

A D A Hmi F#mi E

1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
Hmi A D Hmi E A D Hmi F#mi E Hmi F#mi E
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
2. [: A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy, :]
[: že ste, husličky, samé :] na světě zostaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
[: co sa mu enem zdálo, bože(-), :] že už vjec nechtěl hrát? :]
4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
[: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

A pohádky je konec

Autor: Lucie Bílá

A D A
ONA: Stmívá se nad králostvím,
D, A D A D
závist je smutek a splín

A D A D, A
ON: Závist potutelná
A D A
čihá je nesmrtelná.

D E A D
OBA: Tam, kde láska vládne, závist je ztracená
E Hmi E A
shání srdce prázdné z lásky bývá zmatená

D E A D E A
R: Bim bam zvon vyzvání
D E A D E A
blíží se svítání.

Svítá. Rozum šel spát. Z lásky zblázním se rád
Svítá a já mám strach, že láska je jen v pohádkach.

Tam, kde láska vládne, závist je ztracená
shání srdce prázdné z lásky bývá zmatená

R: Bim bam zvon vyzvání láska nás ochrání.

D E A D
Tam, kde láska vládne, závist je ztracená
E Hmi
shání srdce prázdné z pravdy šílí...

R: Bim bam zvon vyzvání
blíží se svítání. Nánánánáná...
Láska nás ochrání.

Trubadúrská

Autor: Karel Plíhal

Ami Emi Ami C G E7
1. Od hradu ke hradu putujem, zpíváme a holky muchlujem.

Ami Fmaj7 Ami Emi Ami
[: Dřív jinam nejedem, dokud tu poslední nesvedem. :]

2. Kytary nikdy nám neladí, naše písne spíš kopnou než pohladí,
[: nakopnou zadnice ctihodných měšťanů z radnice. :]

G C Ami
R: Hop hej, je veselo,
Fmaj7 G
pan kníže pozval kejkliře,
C Ami
hop hej, je veselo,
Fmaj7 Emi Ami
dnes vítání jsme hosti.
G C Ami
Hop hej, je veselo,
Fmaj7 G
ač nedali nám taliře,
C Ami
hop hej, je veselo,
Fmaj7 Emi Ami
pod stůl nám hážou kosti.



3. Nemáme způsoby knížecí, nikdy jsme nejedli telecí,
[: spáváme na seně, proto vidíme život tak zkresleně. :]

4. A doufáme, že lidi pochopí, že pletou si na sebe konopí,
[: že hníjou zaživa, když brečí v hospodě u piva. :]

R:

5. Ale jako bys lil vodu přes cedník, je z tebe nakonec mučedník,
[: čekaj' tě ovace a potom veřejná kremace. :]

6. Rozdělej' pod náma ohýnky a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu, ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu, borec, za nás si otvíral papulu.

R:

7.=1.

8. To radši zaživa do hrobu, než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

V blbým věku

Autor: Xindl X/Ondřej Ládek

C G Ami D/F#
Ujel mi vlak i poslední metro, ještě jsem nebyl in a už jsem retro,
F G C Ami
než jsem se z pulce vyloup v samce, co má všechno pod palcem,
F G
v den svý šance na poslední jamce zaspal jsem.

Ujel mi vlak, tak už to chodí, hlavu nevěším, pojedu lodí,
než si to hodit, spíš se hodím do pohody u vody
a počkám si až retro zase přijde do módy.

F G Ami F G
*Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem, byt' čas utíká víc, než je milo,
F G Ami F E
stále věřím, že ze mě ještě něco bude, no jo, ale co když už bylo?

Ami F C G
R: Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím,
Ami F G Ami F C
každopádně jsem zas v blbým věku a jedu mimo trat' a říkám si tak at',
G F G Ami
vždyt' všechny mosty vedou beztak po stý přes tu stejnou řeku.
Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím.
každopádně jsem zas v blbým věku
a pluju proti proudu vstříc poslednímu soudu
a jsem radši vám všem pro smích, než abych byl sobě k breku.

F G Ami F G Ami
Na - na - na... - včera mi bylo málo, dneska je mi moc,
F G Ami F G Ami
na - na - na... - včera mi bylo málo, dneska je mi moc.

Ujel mi vlak před rokem v dubnu, ještě jsem nezmoudřel a už zas blbnu,
jak dopustil jsem to, že život protek mi mezi prsty,
nevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co s tím.

*Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem, ted' mám v kapse jen poslední kilo,
stále věřím, že ze mě ještě něco bude, no jo, ale co když už bylo?

R:
Na - na - na... 2x
R:

Colorado

Autor: Kabát

- D G
1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
D A
jseš kovboj v Coloradu, můžeš krávy pást,
D G
já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
D A D
do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.
2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
tam kolem krku místní Indiáni maj',
a ty, co nemakaj', tak jsou nejvíc bohatý,
musím si pohnout, dokavád' tam rozdávaj'.
D G
R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
D A
a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,
D Hmi G
tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
D A D
o tý zlatý žile řeknu doma všem.
3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej',
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej',
házej' mu kosti za to, že se nedívá.
4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
a když jim nezaplatíš, vyrazej' ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezděj' v medvědech.
R:
D A D
R: + a o tý zlatý žile řeknu doma všem ...

Pole s bavlnou

Autor: Rangers

- C C7
1. [: Pane můj, co na nebi je tvůj dům,
F C
má máma můj život dala katům,
(G7) G7(C) (F) (C)
katům svým v polích s bavlnou. :]
C7 F
R: Den za dnem kůže zná bič katů,
C
vidíš jen černý záda bratrů,
G7
jak tam dřou v polích s bavlnou,
C C7
to, co znáš ty v Lousianě,
F C
černý záda znaj' i v Texacaně,
G7 C F C
i tam jsou v polích s bavlnou.
2.
[: Já vím, brzy musí přijít soud,
černý záda práva na něm vyhrajou,
boží soud v polích s bavlnou. :]
R:
3.
[: Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany
katům mým v polích s bavlnou. :]
R:
4.
[: Dnes měj, pane,
co v nebi je tvůj dům,
mou duši, když život patří katům,
katům mým v polích s bavlnou. :]
R:

Dvě báby

Autor: Spirituál Kvintet

D G D
1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
A7
všichni se rvou a duši dávaj' všanc
D G D
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

D G D
R: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
A7
když před kaplí tu zpívám na schodech
D G D
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2.
Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
R:

3.
Teď říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
R:

4.
V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!
R:

Nagasaki Hirošima

Autor: Mňága a Žďorp

G D C D G D C D
tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
G D C D Emi
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
C G C G D
z takový lásky jsou kruhy pod očima
G D C D G D C D
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima

jsou jistý věci co bych tesal do kamene
tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá
jó dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
ale jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo
zima
jó dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima

tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z tak velký lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima

a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki Hirošima

Želva

Autor: Olympic

D G D G D G D G

1. Ne moc snadno se želva po dně honí,

D G D G D G D G

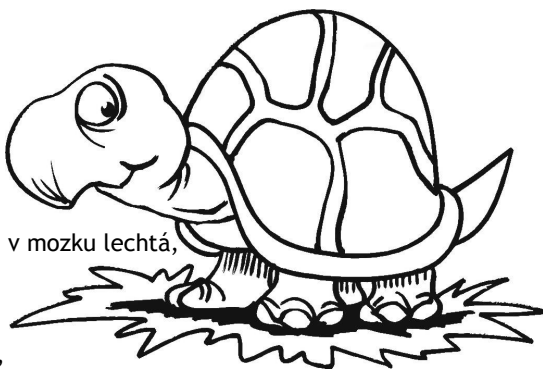
velmi radno je plavat na dno za ní,

A Hmi

potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,

D G D G D G D G

nic se neboj a vem si něco od ní.



2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,

želví nervy od želvy schovám stranou,

jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,

víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

D A G D A G D

R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,

G A G A

ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,

ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,

jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,

má se nebát želv a spousty vodní.

R:

Zdar jak sviňa

Autor: Honza Hlaváček

D G D A7

Tratůvka do kopru kamsi valí, du po ní hercna má rumpluje.

D D7 G D A7 D

Na Prágl z Brniska klapu pali nezmómu ty naše havaje.

Ref.: D G D A D
Tak vařim: Zdar jak sviňa, zdar jak sviňa zdar jak sviňa špica kocóří!

D G D A D
Já vařim: Zdar jak sviňa, zdar jak sviňa! Kdo je neměl, ten nic nekóří.

Augle mý nezmómnó ani zoncnu jak líně zahučí za Špilas.

Naposled vyklepnu svoju kocnu Brnisku mávačku hážu zas. Ref.

Zétra se fotr tvůj z krimu vrací. Nekóřim raky svý hamovat.

Peří mám, že mě do štrycle bací na Prágl musim se zdekovat.

Pražce

Autor: Pavel Dobeš

D

A7

1. Házím toru na svý záda, feldflašku a sumky, navštívím dnes kamaráda z železniční průmky.

D

A7

D

R1: Vždyť je jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlašťovky a, muziko, ty hraj.

2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce, stojím v České Třebové a všude kolem pražce.

R1:

3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce, posadil mě na lavici z dubového pražce.

R1:

4. Provedl mě domem - nikde kousek zdiva, všude samej pražec, jen Máža byla živá.

R2: To je to jaro, zapni si kšandy, pozdravuj vlašťovky a, muziko, ty hraj.

5. Plakáty nás informují: "Přijď' pracovat k dráze, pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze."

R1:

6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš, upečeš i krávu na železničních pražcích.

R1:

7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec, když na nohu si pustíš železniční pražec.

R1:

8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce, posílá mu na vojnu železniční pražec.

R1:

9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec, Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.

R1:

10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou, pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.

R1:

11. Pamatuji pouze ještě operační sál, pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

R3: A bylo jaro, zapni si kšandy, lítaly vlašťovky a zelenal se háj.



Já se těším do nebe

Autor: Spirituál Kvintet

- D D D D G A7 D
Já se těším, já se těším, haleluja, haleluja, haleluja.
- D A7 D A7 D
1. Zapřahejte pojedeme do daleka, kočárem vrzavým
D A7 D A7 D A7
uvidíme co nás všechno v ráji čeká, kočárem vrzavým.
- D A7 D A7
R: Já se těším do nebe, já se těším do nebe,
D A7 D F#7 Hmí E7 D A7 D
haleluja do nebe po - je - de - me kočárem vrzavým.
2. Čistá kuchyň a čistý nádobí, kočárem vrzavým
a hlavně všeho velký zásoby, kočárem vrzavým
rajská hudba v rajskej zahradě, kočárem vrzavým
jé, rajska štáva teče po bradě, kočárem vrzavým. R:
3. Stůjte při mně všichni svatí, kočárem vrzavým
at' tam cent jako dolar platí, kočárem vrzavým
nejistota cloumá duši mou, kočárem vrzavým
jestlipak tam hezký holky jsou, kočárem vrzavým. R:
4. Na Zemi jsem zkusila jen samý trápení, kočárem vrzavým
v nebi se má bída v radost promění, kočárem vrzavým
u nebeský brány nevěřím svejm očím, kočárem vrzavým
zrezavělej zámek a klíčem nevotočím, kočárem vrzavým.
- R: Já se těším domů, já se těším do domů,
haleluja domů po - je - de - me kočárem vrza, vrza, vrzavým.

Starý příběh

Autor: Spirituál Kvintet

- C Fmaj7 C Fmaj7 *:
1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,
C Emi F G
dnes v noci tiše vytráti se každý z nás.
C E F D7 C Fmaj7 C Fmaj7 C
*: Mává, mává nám všem svobodná zem.
2. Já říkám rovnou: každý at' s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.
*:
C
R: Kdo se bojí vodou jít,
G
ten podle tónů faraónů musí žít.
3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
*:
4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
*: R: *:
5. Ten starý příběh z knížky vám tu
vykládám,
at' každý ví, že rozhodnout se musí sám.
*: R: *:

Mlýny

Autor: Spirituál Kvintet

R: ^G Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
^C slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
^{H7} ^{Emi} já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
^{C D G} ^D ^C otáčí, otáčí, otáčí. :]

1. ^G Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
^{C7} ^G melou bez výhod a melou stejně všem,
^C ^G melou doleva jen a melou doprava,
^A ^D melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
^G ^C ^G melou otrokáře, melou otroky,
^C ^G melou na minuty, na hodiny, na roky,
^{H7} ^{Emi} ^C melou pomalu a jistě, ale melou včas,
^G ^{D7} ^G já už slyším jejich hlas.

R:
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být
mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

R:

Spinkej

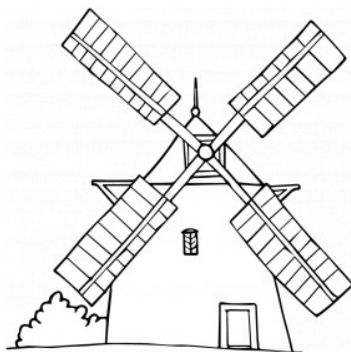
Autor: Spirituál Kvintet

1. ^G ^C Už se končí den, už je čas k spánku,
^G ^C zdi se barví od červánků,
^G ^{Emi} ^D hled', už lampář světla rozsvěcí,
^G ^C tak si dočti stránku, zavři knížku,
^G ^C honem hupky do pelíšku,
^G ^{Emi} ^D koťata už dávno vrní za pecí.

R: Tak spinkej, at' ve tvých snech
^G ^C růže kvetou, voní mech,
^G ^{Emi} ^D princeznu si Honza bude brát,
^G ^C až půlnoc prostře síť,
^G ^C na vlásky políbí tě,
^G ^{Hmi} ^D vždyt' i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvílenku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

R:



Žízeň

Autor: Spirituál Kvintet

- C F Ami G C F C
1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem, já toužím celou duší dát živou vodu všem,
F Ami G C F C
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít, však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
- G C F C
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň, stačí říct, kde najdu vláhu
F C G C
a zchladím žáhu pálivou, ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C F C F C F C
stačí říct, kde najdu vláhu, a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.
2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená, však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt, vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.
R:
3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor, tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.
R: R:

Jó, třešně zrály

Autor: Waldemar Matuška

- C G C E7 Ami F G7 C G
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
C G C E7 Ami F G7 C G7
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli, sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- C Ami Dmi G7 C E7 Ami F Dmi G7 C
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály, sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála, tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála, i zblízka se pak smála a já se taky smál.
R:
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
at' nechám ty své stáda, že léta pilně střádá, jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
R:
4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo, milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie, moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
R:
5. Jó, u tý skály dál třešně zrály, sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
E7 Ami F Dmi G7 C G#7
C
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli, sluncem, který pálí, jsem hnal své stádo dál.

Růže z Texasu

Autor: Waldemar Matuška

C C7 F C
1. Jedu takhle večer stezkou dát stádu k řece pít,
Ami D7 G7
v tom potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít'.
C C7 F C
Má kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.

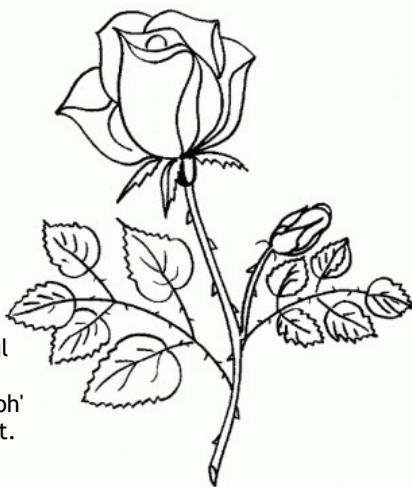
A7
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
Dmi G7 C
ale tahle hraje prim.

C7 (D E F) F (G A H) C (D E F)
R. Kdo si kazíš smysl pro krásu, at' s tou a nebo s tou,
Ami(H C D) D7(E F G) G7(A H C)
dej říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
C(D E F) C7(D E F) F(G A H) C(D E F)
At' máš kolt'ák nízko u pasu, at' jsi třeba zloděj stád,
A7(H C D) Dmi(E F G) G7(A H C) C(D E F) F C
svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.

D D7 G D
2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
Hmi E7 A7
a hrozně ráda tančí, ted' zrovna nemá s kým.
D D7 G D
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
H7 Emi A7 D
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
R.

E
3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh'
přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
R.

F
4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hledím, tu růži voňavou.
R.



Obsah

A pohádky je konec.....	33	Píseň, co mě učil listopad.....	13
Agresivní děda.....	29	Po cestách vlasti.....	6
Amazonka.....	7	Pole s bavlnou.....	36
Arnulet.....	9	Porekadla.....	12
Banka (Make love Cosa Nostra).....	15	Pražce.....	39
Blátivá cesta.....	11	Proměny.....	30
Cesta.....	28	Přítel.....	20
Colorado.....	36	Psychiatrický prášek.....	11
Čas rozhodů.....	9	Rána v trávě.....	3
Čechami, Moravou.....	6	Růže z Texasu.....	43
Da. Muklův meč.....	26	Sbohem, galáněčko.....	32
Dokud se zpívá.....	19	Spinkej.....	41
Dvě báby.....	37	Starý příběh.....	40
Fajn džob.....	8	Stojí hruška v širém poli.....	30
Hláč krav.....	17	Švestkový knedlíky.....	31
Husličky.....	32	Ta zem je tvá zem.....	5
Chvilu.....	7	Tak už mi má holka mává.....	16
Já se těším do nebe.....	40	Ten vítr to ví.....	23
Jsem zpátky do lesů.....	2	Trubadúrská.....	34
Jednou mi fotr povídá.....	22	Tři čuníci.....	18
Jedu autem do Prahy.....	10	U nás na severu.....	18
Jožin z bažin.....	23	V blbým věku.....	35
Jó, třešně zralý.....	42	Ve Smíru.....	24
Let Homole.....	25	Vodácká holka.....	8
Marie.....	27	Všech vandráků múza.....	4
Marnivá sestřenice.....	29	Vzpomínka na kamaráda.....	10
Mlýny.....	41	Zaťanči.....	17
Na kolena.....	22	Zdar jak sviňa.....	38
Nagasaki Hirošima.....	37	Ze všech chlapů nejšťastnější chlap.....	14
Paněnka.....	21	Želva.....	38
Petěrburg.....	21	Žízeň.....	42